

[Socialministeren.]

arbejdsmarkedet, idet forholdet jo er det, at denne særlige hjælp normalt vil bortfalde med det yngste barns fyldte 18. år. Da det imidlertid drejer sig om en hjælp efter forsorsloven, ligger det i sagens natur, at man fra de administrative myndigheders side må være opmærksom på, at bestemmelsen ikke praktiseres på en sådan måde, at modtagerne af hjælpen når op på et niveau, hvor der i almindelighed ikke bør være tale om underholdshjælp efter forsorsloven eller i hvert fald kun om en betydelig nedsat hjælp.

Afgørelser af denne art må derfor træffes på baggrund af en vurdering af omstændighederne i det enkelte tilfælde. Dette er da også årsagen til, at bestemmelsen ikke er formuleret som et påbud til de administrative myndigheder, men kun giver disse adgang til at bortse fra indtægter ved deltidsarbejde.

Det ærede medlem må ikke forlange, at jeg her på grundlag af en hurtigt refereret sagsfremstilling skal kunne tage afgørende stilling til det fremførte. Afgørelserne i disse sager må bygge på et lokalt skøn, og socialministeriet har ikke nøje kendskab til, hvorledes bestemmelsen administreres. Efter de oplysninger, jeg har ladet indhente fra enkelte større kommuner, bliver der i de fleste tilfælde ved udmålingen af hjælp set bort fra halvdelen af indtægten ved deltidsarbejde, når det drejer sig om mindre indtægter. Når der er tale om noget større indtægter, vil forholdene undertiden tale imod, at man ser bort fra indtægterne i samme omfang, idet den enlige moder i disse tilfælde derved ville komme op på et niveau, hvor det vil være mindre rimeligt at yde hende støtte efter forsorsloven.

Jeg kan til sidst oplyse, at socialministeriet ikke har haft forelagt klager over administrationen af den omhandlede bestemmelse, overhovedet ikke har modtaget klager, hvilket tyder på, at den i det hele administreres på en for de enlige mødre tilfredsstillende måde.

Ragnhild Andersen: Jeg takker socialministeren for besvarelsen, selv om jeg ikke blev synderligt klogere deraf. — og det vil jeg heller ikke tro at andre er blevet.

Den højtærede minister siger, at da der ikke har været klager til ministeriet, må man gå ud fra, at bestemmelsen i almindelighed administreres tilfredsstillende. Jeg forstår vel, at den højtærede minister ikke af det af mig fremførte tilfælde, som han nu hørte, kan drage den slutning, som jeg nu drage, at administrationen af denne bestemmelse, i hvert fald i det foreliggende tilfælde, ikke har været rimelig. Ministeren siger, at afgørelserne i kommunerne må træffes på grundlag af vurderinger i det enkelte tilfælde. Efter det i denne sag for mig oplyste kan denne vurdering af det pågældende tilfælde ikke være rimelig, og jeg vil gerne spørge, om ikke ministeren vil finde det rigtigt, at ministeriet ikke alene ser på dette tilfælde, men på hele denne sag for at finde frem til en almindelig vurdering, som socialministeriet kan anlægge med hensyn til, hvor meget en kvinde, der arbejder på nedsat arbejdstid, må tjene, og hvor meget man skal beskære underholdshjælpen med på grundlag af denne fortjeneste. Jeg vil tro, at man herved vil nå frem til det eneste rimelige, og jeg vil spørge ministeren, om man ikke vil medvirke til at finde frem til en sådan vurdering i ministeriet for at hjælpe de utvivlsomt mange mødre — her drejer det sig jo om en ældre og udslidt kvinde — der har behov for denne hjælp, som utvivlsomt er lavet, for at de skal få gavn af den, og ikke for at de kun skal have spektakel med den.

Socialministeren (Bomholt): Hvad det første punkt angår, ville det jo være den mest hensigtsmæssige ordning, om det ærede medlem afgav slige konkrete sager til mig eller ministeriet og lod os undersøge sagen og først, når vi havde givet en besvarelse, tog den op til eventuel behandling i tinget; så havde man en virkelig saglig baggrund fra begge sider vedrørende besvarelsen.

Med hensyn til den mere almene behandling af temaet vil jeg mene, at det finder sit naturlige sted, når forslaget til ændringer i forsorsloven fremsættes. Vi har arbejdet meget i ministeriet med en ændring af forsorsloven, og jeg ville tro, at et sådant forslag ikke er alt for langt borte.

Hermed sluttede spørgsmålet.